

תהנית

אביב) ידיות בין שני עלובי חיים, כעיר גדולה, בבימויו של ג'ון שלונגור, בהשתתפות דאסטין הופמן וג'ון היט.

★ **הלגה ומיכאל** (מקסים, תל אביב) סרט חצי תעודתי על הסברה מינית, פסיכולוגית ופיזיולוגית, ועל הרכבה פסיכולוגית להורים כיצד לטפל בבעיות הקשורות במין של ילדיהם מגיל ינקות ועד ההתבגרות. אל תלכו לחפש בו דברים אחרים.

- **לא כדאי לראות**
- ★ **לא חשוב לראות**
- ★★ **אפשר לראות**
- ★★★ **רצוי לראות**
- ★★★★ **חובה לראות**

הדעות

★ **הקרב על גשר רימאן** (ארץ, תל-אביב) בשלהי מלחמת העולם השנייה פוצצו הגרמנים את הגשרים שעל נהר הריין בניסיון למנוע מצבאות הברית גישה לליבה של גרמניה. נותר רק גשר שלם אחד, גשר רימאן. צבאות הברית היתקדמו וצבאות הריין נאבקים עליו. גורג'י סגל הוא סגן-מישנה אמריקאי נוקשה וכן גזירה הוא הסמל הנוקשה עוד יותר. פיטר ואן אייק הוא גנרל גרמני, כרגיל, וגם איוו תתיכה משתרכבת לעלילה, כרגיל. לא יותר טוב על פחות טוב מאות הסרטים שהוסרטו על המלחמה ב-24 השנים שחלפו מאז.

★★★★ **קאסריו וקיד** (תל-אביב, תל-אביב) פאול ניומן ורוברט דרפורד שודים בנקים ורכבות, אהבים את קתרין רוס, ומהחיים יחד את צמד השורדים הסימפטי ביותר מאז בוני וקלייד. דיאלוגים שונים, צי לומים מצויינים. אחד מאותם סרטים נדירים שכל אחד נהנה לראות. מומלץ.

★★★ **קאובוי של חיות** (גת, תל-

תיאטרון

★ **ירידי הארזי** (תיאטרון עירוני, חיפה) היריד הינו ארנב בלתי נראה לעין אדם נורמאלי, ומדובר באחד לבן שגובהו כשני מטרים. מה שהיתה אמורה להיות סאטירה על אורח החיים האמריקני אינה משכנעת ומעוררת פיהוקים. לכלל סאטירה חברתית מכה-גלים, לא הרקיעה הקומדיה המיושנת של **ברו צ'ייס**. הבימוי של **היי קילום** כמעט ואינו מורגש, וכשהוא מורגש, מורגש שההצגה ארוכה, כבדה ומשעממת. **אברהם חלפי** כאלוף דאוד מצליח בקושי לשכנע את יתר המשתתפים בקיומו של יריד הארנב, ולצופים באולם לא נותר אלא להתות על עצם הבחירה הריפרטוארית המזוהה של התיאטרון החיפני.

● **פידומה** (תיאטרון הקאמר) דומה שעבודתו של **הבמאי ריאורד שך** הסי-הכמה בבימוי מרקחתו הנאפוליטנית של **אדוארדו דה'פיליפו**, בהפעלת רשמי-קול המסטר מנינה איטלקית שחוקה, כל פעם שמישהו מן המשתתפים פותח, לצורך

חדש בבידור

★★ **מנה ראשונה** (בצוותא) השם **קריאל גרדוש** כמעט ולא אומר למישהו משהו. **רוש** אומר הרבה יותר. הקריקטוריסטן הנודע חיבר שבעה קטעים לצורך העליתם על קרטייבמה. הוא עצמו מסוגל את הערב לשני חלקים: סאטירי-ציני ומבדר יותר. אמנם בקטע **רושיה** מוכנס הקורבן קשור בחבל ההולך ונכרך סביב גופו, מה שמזכיר במידה מסוימת את **גודו של בקט**, אך אייפסר לקרוא לקטע זה תיאטרון. פי הקורבן סתום ורק השני, "משוחח" עמו. אם באותה מידה יכול הקטע להמשך 10 דקות או 2 דקות, למה הוא לא מסתיים מיד?

זוהי בפירוש דוגמה מצויינת לרעיון שי היה מצליח יותר כקריקטורה דושיית טיפוסית. למשל: **ישראלציק** שלו כפות, ואחד הצוררים כשבדיו חרב שלופה, מנהל עמו דושיית, וזו גם הכותרת. הקטעים כולם שופעו-רעיונות שאפשר לפרשם כמובן, לכאן ולכאן, אך סך הכל דומה כי אין אלה מערכונים של ממש העומדים בזכות עצמם.

הם נשמעים וניראים ארוכים ומסורבלים, ועם קיצורים. מתאימים והחשת קצב המשחק והבימוי, יכולים להוות קטעי-מעבר מצויינים בתכנית סאטירית מלאה שתכלול פזמון נים מתאימים.

יש הבדל עצום ויסודי בין דיאלוגים הנכ-תבים בתוך יצירה ספרותית לבין דיאלוגים שכותב סופר לאדם חי, לשחקן. הדיאלוגים של דוש, ברובם הנדול, נשמעים כמתי-הומורסקות עתונאיות, שהיו קולעות יותר לא היו נקראות מן הכתב. ובענין זה מלאכ-תו של **הבמאי ג'ורג' מנור** לא היתה קלה, עבודתו שיגרתית, חסרת הברקות ו/או חי-דושים. דוש החליט שבקטע סוף-סוף ישח-קו שני שחקנים גיבור אחד, כדי לשקף את מאבקו הפנימיים של הגיבור (שה"בעיה" שלו-שלהם היא בסך הכל אם לנתק מבחור-רה את הקשר או לא).

כשם שמנור ביים זאת, נראה כי כל הרעיון (הבנאלי לכשעצמו) הוחמק. שיש כלבים מאד-מאד אנושיים — כבר שמענו וראינו, ואפילו כלב המנגן בכינור. אחרי קטע כמו רקס מתחשק לשאול את דוש: אז מה?

בהערב בבית פולשת מילצת לביתו של אזרח הגון. רעיון מצויין שכבר הוכיח עצ-מו (ראה התיאטרון הפולני) ואשר בדיאלוגים גים מצומצמים וחרפים יותר ובבימוי ומשי-חק קונקרטיים יותר היה מקבל צבע הרבה הרבה יותר מעמיק וחודר. כמו שהוא כיום הקטע חיוור ושטוח. משחק הוא קטע חביב למדי על-אודות צעיר לא-כל-כך-גבר, המנסה לשכנע צעירה לא-כל-כך-אשה להתפשט. רפואה שלמה הוא מערכון שדומה כי מד-מן מצא את מקומו במחטן הגרוטאות. איז-מעשייה אינפאטילית על שני פסיכיאטרים-ואילו אנדרטאות לעם הוא שוב קטע

בעל רעיון הומוריסטי מטעשע, שהיה משכי-נע יותר בקריאה.

הסאטירה של דוש על עסקן צעיר כאילו הפיחה לרגע חיים בדמות, שבישלה **סילבי קשת**, אך הרעיון להציב בני אדם חיים בכירות, כאנדרטאות, מתאים בדיוק לסקצי-בן 3 דקות.

שלושה שחקנים צעירים מבצעים את החו-מר. **שפרה מילשטיין** עושה עבודה נקייה. בקטע בו היא מעמידה במבחן-אימון את הגבר, היא מאד-מאד משכנעת ואילו בפארודיה על הרופאים היא ממש מבריי-קה. **ויקטור עטר** עושה רושם של שח-קן בינוני אך מזאנר אחר, קצת יותר ירצני. כאן הוא נראה די תלוש ואולי לכך יש לייחס את הנזמתיו המרובות במסי-פר קטעים. **לפנחה קורן** הופעה בימתית נאה, וזו מעלתו. באחד הקטעים הסתבר כי הוא אפילו יודע לנגן על כינור אך בנוגע למשחק, אף שהוא מצליח לשעשע פה ושם, הוא מגזים מאד.

קצב הקטעים (ובמיוחד המעבר בין קטע לקטע) יגע ובלתי שוטף. דומה כאילו בערב הבימתי הראשון שלו שכח דוש, כי גם במסעדה המפוארת והממולצת ביותר לא מגישים שבע מנות ראשונות, אלא אחת. הצהרתו באחד מראיונותיו בהקשר למנה **ראשונה** כי אינו מרגיש צורך להגיב על המתרחש בוויאייטנאם או ביאפרה, וכי המצב בארץ מספק לו די והותר חומר ונושאים נכונה אולי, אבל לגבי קריקטוריותו.

גורן ומילשטיין ב"מנה ראשונה"

מעתה גם בישראל

BON לגבר

Bon Shaving Foam - קצף הגילוח החוסך זמן, נעים ומרענן.
Bon After Shave Lotion - מי גילוח בניחוח נבני המלווה אותך בכל שעות היממה.
Bon Spray Deodorant - נעים בשימוש ומרחיק כל ריח גוף.

BON

פרסום הסברה

אירים אינטיים ספריי

מיוחד לכל אשה

לשימוש אינטימי יומיומי

BON

להשיג בכל הפרומריות המובחרות

פרסום הסברה

הופיע!!!

הגיבור האחרון של אל פתח

מאת

הלן פורקו

ספר שנכתב באוביקטיביות מפתיעה ונועזת

סולפרין

השחפו נגד קשקשים

Dr. Palle

הטיפול היעיל נגד קשקשים

A - Z E T

עונה אוטומטית לקריאות טלפון

טלסטאר בע"מ

ברכוכבא 9, ת"א, טלפון 244111